

XII

AD MAECENATEM

Asclepiadeo-Glyconicus

Nōlīs longa ferae bella Numantiae,
Nec dūrum Hannibalem, nec Siculum mare
Poenō purpureum sanguine, mollibus
Aptārī citharae modīs ;

Nec saevōs Lapithās, et nimium merō
Hylaeum, domitōsque Herculeā manū
Tellūris iuvenēs, unde perīculum
Fulgēns contremuit domus

Sātūrnī veteris. Tūque pedestribus
Dīcēs historiīs proelia Caesaris,
Maecēnās, melius, ductaque per viās
Rēgum colla minācium.

Mē dulcēs dominae Mūsa Licymniae
Cantūs, mē voluit dīcere lūcidum
Fulgētēs oculōs, et bene mūtuīs
Fīdum pectus amōribus ;

Quam nec ferre pedem dēdecuit chorīs,
Nec certāre iocō, nec dare bracchia
Lūdentem nitidīs virginibus, sacrō
Dīānae celebris diē.

Num tū, quae tenuit dīves Achaemenēs,
Aut pinguis Phrygiae Mygdoniās opēs,
Permūtāre velīs crīne Licymniae,
Plēnās aut Arabum domōs,

Cum flagrantia dētorquet ad ōscula
Cervīcem, aut facilī saevitiā negat,
Quae poscente magis gaudeat ēripī,
Interdum rapere occupet ?